СТАРАЖЫТНАБЕЛАРУСКІ МАНУМЕНТАЛЬНЫ ЖЫВАПІС XI-XYIII СТ.СТ. У ГІСТОРЫІ БЕЛАРУСКАГА МАСТАЦТВА.

Кавальчук В.Е.

Узнікшы у XI ст. на аснове мастацкіх і тэхнічных традыцый Візантыі, манументальны жывапіс прайшоу складаны шлях развіцця і вызначыу асноуныя рысы усяго беларускага выяуленчага мастацтва. Для сучасных архітэктараў курс лекцый па вывучэнню асаблівасцей і тэндэнцый развіцця манументальнага жывапісу мінулых стагоддзяу у старажытна-беларускай архітэктуры з'яуляецца вельмі каштоуным.

У апошні час значна узрасла цікавасць шырокіх колау грамадскасці да гісторыі беларускага выяуленчага мастацтва. Аб гэтым сведчыць тысячагадовы шлях развіцця і высокамастацкі узровень яго помнікау, які стау відавочным у выніку распачатага працэсу рэстрауратцыі. Разам з тым высветлілася, што гісторыя беларускага мастацтва вельмі слаба вывучана, а большая частка творау, якія захаваліся, не уведзены у навуковы ужытак. Манументальны жывапіс з'яуляецца найбольш выразным паказчыкам агульнага узроуню культуры народа. Гэта мастацтва, якое звернута да самых шырокіх народных мас. Дзякуючы сваей грамадскай значнасці, сваім сродкам мастацкай выразнасці і гнуткасці, манументальны жывапіс адгукаецца, як ніводны з іншых відау мастацтва, на актуальныя задачы ідэалагічнага жыцця, фарміруе этычны і эстэтычны ідэеал, больш тонка рэагуе на стыль і час.

Фрэскавыя цыклы, якія упрыгожвалі сцены многіх беларускіх палацау і замкау, цэрквау і касцелау, выконваліся лепшымі мастакамі. Шматлікія і разнастайныя сюжэты роспісау даюць вельмі багаты матэрыял для характарыстыкі грамадскай думкі і эстэтычных поглядау,стылявых асаблівасцей і творчых кантактау мастацтва свайго часу.

У гэтым курсе лекцый трэба дасканала прасачыць шматграннае развіцце манументальнага жывапісу Беларусі на розных гістарычных этапах.

SYMBOLIKA FORM KONSRUKCJI INÏYNIERSKICH W ARCHITEKTURZE ENERGOAKTYWNEJ

Katowicz Kowalewski Henryk

Poszukiwania nowach form architektury energoaktywnej odbywaj№ sik rywnieï na piaszczyïnej i obok problemyw technologicznych i ekonomycznych stanowi№ jedn№ z istotnych chож niedostrzeganych przez przeciktnego obserwatora barier jej rozwoju. Ten zakres ewolucji architektury – podobnie jak kaïdy inny – nie jest hermetycznym obszarem autonomicznych poszukiwac i jako element pola percepcji pojawia sik obok (a nie zamiast) takich systemyw form, jakie wnosz№ post– i neo modernizm, dekonstrukcja, architektura